

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1245

гр. София, 12.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Машев

Членове: Златина Рубиева
Петя Алексиева

като разгледа докладваното от Красимир Машев Въззивно гражданско дело № 20221000500865 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 628 и сл. ГПК.

От ответника е подадена въззивна жалба срещу Решение № 266265/27.10.2021 г., постановено по гр. д. № 13999/2018 г. по описа на СГС, I ГО, 7 с-в, с което са уважени следните кумулативно обективно съединени искове: 1) отрицателни установителни искове с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. 1 и пред. 3 ЗЗД, във вр. с чл. 146 ЗЗП и чл. 143 ЗЗП за признаване нищожността поради тяхната неравноправност на следните клаузи, уговорени в Договор за кредит за покупка на недвижим имот HL37564/2008 г.: чл. 1, ал. 1 в частта „банката предоставя на кредитополучателя кредитен лимит в швейцарски франкове по курс „купува“ за швейцарския франк към евро в деня на усвояване на кредита“; чл. 3, ал. 5; чл. 6, ал. 2 и ал. 3; чл. 12, ал. 1; чл. 23, ал. 1; чл. 23, ал. 2 и чл. 7 от Допълнително споразумение от 28.01.2011 г. в частта Базов лихвен процент; 2) кондикционен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 20906,16 евро (с легова равностойност от 40888,90 лв.), представляваща платена при начална липса на основание поради валутната разлика между швейцарски франк и евро за периода от 24.10.2013 г. до 24.10.2018 г., ведно със законната мораторна лихва, считано от 22.10.2018 г. до окончателното заплащане (този иск е отхвърлен за разликата до пълния му предявен размер от 40000 евро); 3) кондикционен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1628, 25 швейцарски франка, платена при начална липса на правно основание като месечни вноски за възнаградителни лихви за периода от 24.10.2013 г. до 24.10.2018 г., ведно със законната мораторна лихва, считано от 22.10.2018г. до окончателното заплащане (този иск е отхвърлен за разликата до пълния му предявен размер от 4000 евро) и 4) кондикционен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 400 швейцарски франка, платена при начална липса на правно основание и представляваща банкова такса по кредита за периода от 24.10.2013 г. до 24.10.2018 г., ведно със законната мораторна лихва от

22.10.2018 г. до окончателното заплащане.

Страни по спора:

1. Подадени са по-горе описаните кумулативно обективно съединени иски от И. Д. Н., чрез неговия процесуален представител адв. Д. Ф. от САК, с адрес на кантората: гр. *** , ул. „***“ № 1, ет. 5, ап. 14, GSM +359*** срещу „Юробанк България“ АД (с предходно търговско наименование „Юробанк И Еф Джи България“ АД), със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, представлявано от адв. М. К. от САК, с адрес за призоваване АД „Б. и Ко“, гр. *** , бул. „***“ № 82, тел. +359***.

Факти по спора:

2. В исковата молба се твърди, че на 18.07.2008 г. в гр. София между И. Д. Н. (ищеца по настоящото исково производство) и Л. Д. Х.-Н., от една страна като кредитополучатели, и „Юробанк И Еф Джи България“ АД (с настоящо търговско наименование „Юробанк България“ АД), от друга страна като кредитодател, е сключен Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL39180/18.07.2008 г., с който банката е поела задължение за предоставяне на кредит на кредитополучателите в размер на равностойността в швейцарски франкове на 80000 евро, по курс „купува“ за швейцарски франк към евро на банката в деня на усвояване на кредита – срещу поетото от кредитополучателите насрещно парично задължение за връщане на усвоения кредит, ведно с уговорените възнаградителна лихва, такса за управление, месечни комисионни и административни такси. Насрещната парична престация е следвало да бъде изпълнена на 195 месечни анюитетни вноски
3. Ищецът поддържа, че съгласно клаузата, уговорена в чл. 2, ал. 1 от договора, кредитът в швейцарски франкове с равностойност на 80000 евро е следвало да се преведе по **блокирана** сметка, но кредитополучателят не е могъл реално и ефективно да се разпорежда с намиращия с в нея авоар, тъй като тя е служила само за служебно превалутиране чрез банковия курс на швейцарския франк към еврото, по неизвестен алгоритъм, още в деня на отпускане на кредита, а следователно – и за целия срок на кредитното правоотношение.
4. Счита, че тези фактически твърдения се установяват от вложеното съдържание в клаузата на чл. 2, ал. 3 от договора, съгласно която усвоеният в „блокираната“ сметка кредит в швейцарски франкове се превалутира служебно от банката в деня на усвояването, като авоарът се превежда по открита в банката сметка в евро.
5. Твърди, че съгласно постигнатото в чл. 6, ал. 2 от договора съгласие погасяването на кредита трябва да се извърши във валутата, в който той е бил усвоен, а именно в швейцарски франкове.
6. При така поддържаните фактически твърдения достига до правния извод, че, макар и предоставен в евро, кредитът е индексирен в швейцарски франкове (при т. нар. в икономическата теория и практика „арбитражна сделка“, с която потребителят бива ощетен – чрез арбитражната сделка се осъществявала прикрита еурова сделка в ущърб

на потребителите). Счита, че чрез тези уговорки за потребителите са настъпили изключително тежки неблагоприятни последици от прехвърлянето изцяло върху тях на валутния риск от покачването на швейцарския франк спрямо националната валута (лева), независимо че в действителност („реално“) кредитът е предоставен („усвоен“) в евро (при фиксиран курс EUR/BGL), като целта му е била насочена към финансиране на продажната цена (уговорена именно в евро) по договор за покупко-продажба на жилище и извършването на съответни разходи за неговия основен ремонт и обзавеждане, но дължимите и плащани погасителни месечни анюитетни вноски са определяни съобразно действащия курс на швейцарския франк.

7. Счита за ноторен факта на радикалното, същественото повишаване през периода на действие на кредитния договор на курса швейцарски франк/евро и лева, вследствие на което постоянно размерът на главницата нараства според курса на франка въпреки извършените погасявания – когато курсът се е покачвал, ищецът е следвало да придобива („купува“) необходимата му валута в швейцарски франкове на значително по-висок размер в националната валута (лева), отколкото в началото на договора (както бе изяснено, съгласно клаузата, уговорена в чл. 6, ал. 2 от договора, кредитополучателят е поел правно задължение да заплаща дължимите месечни анюитетни вноски в швейцарски франкове). Макар че в 10-годишен период от действието на кредитното правоотношение насрещната парична престация (сборът от главницата и възнаградителната лихва, включени в структурата на анюитетните вноски), преизчислена от швейцарски франкове в евро/лева да е нараснала многократно над усвоения кредит, което е довело до изключително затруднение, кредитополучателят е изпълнявал своите парични задължения (той не е преустановил заплащането на уговорените анюитетни вноски, за да не изпадне в забава и банката да не превърне с едностранно волеизявление разсрочената главница в предсрочно (незабавно) изискуема).
8. Поддържа, че клаузите, предвиждащи само „документално“ остойносттаване в швейцарски франк на предоставяния в евро кредит, представлявали пряка уговорка във вреда на потребителя, тъй като те възлагат върху по-слабата страна единствено неизгодните за нея икономически последици от повишаване на валутния курс швейцарски франк/лева и прехвърляли върху нетърговеца риска от колебанията на валутния пазар.
9. Счита, че, като банката е установила в договора тези клаузи, тя е действала недобросъвестно – не е уведомила потребителя на кредити в швейцарски франкове относно валутния риск, като това обстоятелство е довело до изцяло прехвърляне на риска върху него. Твърди, че житейски нелогично, а следователно, правно необосновано е да се приеме, че потребителят на кредитни услуги би сключил договор за банков кредит за закупуване на жилище в България в швейцарски франкове и да се съгласи за неговото превалутиране в евро, но да погасява кредита отново в швейцарски франкове при курс, определен от самата банка.
10. Поддържа, че уговорката за усвояване на кредита в чуждестранна валута (швейцарски

- франкове) в „блокирана сметка“ противоречи на нормативното изискване, регламентирано в чл. 147, ал. 1 ЗЗП, в който е транспониран чл. 5 от Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори, а именно те да бъдат съставени по ясен и разбираем за средния потребител на кредитни услуги начин, още повече че кредитополучателят получава своите доходи в национална валута, а уговорената продажна цена, която ще се финансира със заетия финансов ресурс, е в евро (резервната валута по чл. 29 ЗБНБ).
11. От друга страна, счита, че при усвояване на кредита в швейцарски франкове по „блокирана сметка“ на практика (в действителност) банката е предоставила кредит в евро, а не в швейцарски франкове. Но без да може потребителят реално да се разпорежда с авоара по отпуснатия кредит в швейцарски франкове, изключително увреждащо за него представлява изцяло поемането на разликата в стойността на швейцарските франкове, които биха могли да се закупят за съответстващата им сума в евро при различни времеви периоди на действие на кредитния договор, доколкото нестабилността на финансовия пазар не може да се влияе от поведението на потребителя (той не следва изключително да понася отговорността за тази нестабилност).
 12. При така изложените правни доводи ищещът достига до извода, че клаузата, уговорена в чл. 1, ал. 1 (в частта „кредитен лимит в швейцарски франкове, в размер на равностойността в швейцарски франкове ... по курс „купува“ за швейцарски франк за евро“) представлява пряка уговорка във вреда на потребителя, тъй като при тази неиндивидуално уговорена клауза (едностранно установена от кредитодателя) банката изцяло възлага върху по-слабо информираната страна неблагоприятните икономически последици от повишаване на валутния курс швейцарски франк/евро, респ. лева и прехвърля върху нетърговеца риска от колебанията на валутния пазар, което поставя потребителя в изключително неравностойно положение – тази клауза е нищожна поради нейната неравноправност.
 13. От приетата от първоинстанционния съд съдебно-икономическа експертиза се установява, че усвояването на отпуснатия кредит в размер на 133 198 CHF е отразено като постъпление на 24.07.2008 г. по **блокирана** сметка на кредитополучателя, след което на същия ден е прехвърлена след превалутиране в 80000 евро чрез сделка тип „арбитраж“ по неговата еурова сметка, като отпуснатите заемни средства са разходвани, както следва: на 24.07.2008 г. и на 28.07.2008 г. са били изплатени на каса 20000 евро и 34060 евро. На 28.07.2008 г. по нареждане на кредитополучателя е извършен валутен превод на 25880 евро на продавача по договора за покупко-продажба, вкл. съгласно клаузата, уговорена в чл. 1, т. 1 от договора за банков кредит.
 14. За да бъде заверена еуровата сметка на кредитополучателя, е извършено превалутиране от CHF/EUR при кръстосан курс (крос курс) на банката CHF/EUR 1,664967 към датата на усвояването на кредита 24.07.2008 г., като следствие на това превалутиране банката е отчела положителна курсова разлика в размер на **3483,68 лв.** – за тази сума не е извършена банкова транзакция под формата на превод, тъй като

сумата е квалифицирана като счетоводен финансов приход и е отчетена по кредита на сметка 7241 „Приходи от валутни операции в съответствие с приложимия Международен счетоводен стандарт 21 Ефекти от промени в обменните курсове“ (л. 9 от тази съдебна експертиза).

15. В този смисъл би могло да се достигне до следното правно съждение: в действителност след превалутирането на усвоения кредит в размер на сумата 133 198 CHF банката е получила в приход **3483,68 лв.**, т.е. **1781,18 евро** (при фиксиран курс лева/евро 0,511292) - неуговорена облага по договора за банков кредит.

Приложимо национално право:

16. *Граждански процесуален кодекс:*

17. „Чл. 7. (3) Съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител. Той осигурява възможност на страните да изразят становище по тези въпроси“.

18. *Закон за защита на потребителите:*

19. „Чл. 143. (1) Неравноправна клауза в договор, сключван с потребител, е уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя.

(2) Неравноправна е клаузата, която:

т. 3 поставя изпълнението на задълженията на търговеца или доставчика в зависимост от условие, чието изпълнение зависи единствено от неговата воля;

т. 11 позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание;

12. позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно без основание характеристиките на стоката или услугата“

20. *Национална съдебна практика:*

21. Решение № 60108/28.01.2022 г. на ВКС по т. д. № 1159/2020 г., II т. о., ТК - „Тълкувайки разпоредбите на чл. 143 от ЗЗП, чл. 145, ал. 2 от ЗЗП, и позовавайки се на т. 1 от решение на Съда на ЕС по дело C-186/16 и т. 1 от диспозитива на определението по дело C-119/17, [въззивният съд] е достигнал до извод, че атакуваните от ответниците клаузи не са формулирани ясно и недвусмислено, тъй като договорът не съдържа ясни правила за превалутиране на средствата по кредита от евро в швейцарски франк и обратно, както при усвояването на кредита, така и при погасяването му. [Върховният касационен съд счита, че] в хипотеза на банков кредит, по който цялата сума фактически е предоставена на разположение на кредитополучателя в резервната валута на страната /евро/, а не в чуждестранната валута /швейцарски франкове/, уговорена в кредитния договор, кредитът е

остойностен в чуждестранна валута и задължението за погасяване е посочено в договора в същата чуждестранна валута, договърът не се счита сключен в резервната валута на страната /евро/ и връщането на кредита се дължи в чуждестранната валута /швейцарски франкове/... Процесният договор за кредит е сключен в швейцарски франкове при очевидна необходимост за ответниците от паричен ресурс в евро /с оглед целта на договора за кредит/, при клауза в договора, възпрепятстваща реалното предоставяне на паричния ресурс в швейцарски франкове /сметката в швейцарски франкове е блокирана/, респективно договърът е сключен в посочената валута, само поради по-ниския лихвен процент на кредита в швейцарски франкове“.

22. По същество в същия смисъл е константната практика на българския Върховен касационен съд – напр. Решение № 60079/19.01.2022 г. на ВКС по т. д. № 105/2020 г., I т. о., ТК; Решение № 295/22.02.2019 г. по т. д. № 3539/2015 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 384/29.03.2019 г. по т. д. № 2520/2016 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 294/27.03.2019 г. по т. д. № 1599/2017 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 314/29.07.2019 г. по т. д. № 1766/2016 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 67/12.09.2019 г. по т. д. № 1392/2018 г. на ВКС, ТК; Решение № 155/24.01.2020 г. по т. д. № 2561/2018 г. на ВКС, ТК, II т. о.
23. **Връзка с правото на Европейския съюз. Позиция на съда по зададените преюдициални въпроси:**
24. Съгласно нормативната цел на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (за краткост наричана в настоящото изложение Директивата) е необходимо да се сближат законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно неравноправните клаузи в договори, сключвани между продавач или доставчик и потребител, като не се допуска национална правна уредба, съгласно която съответна неугговорена индивидуално договорна клауза да противоречи на принципа на добросъвестността (разбирана като мярката на честно, почтено поведение на всеки участник в гражданския оборот при сключване и изпълнение на сделки за потребление), респ. когато тя създава в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора – арг. чл. 1, § 1 и чл. 3, § 1 от Директивата.
25. Именно при така уредената генерална (обща) клауза за неравноправност на уговорките в потребителските договори, вкл. и за потребителския кредит в Приложението към чл. 3, § 3 от Директивата са изведени отделни примери за неравноправност на клаузи – напр. т. 1, б. „в“ (когато потребителят поеме договорно задължение, съгласно което изпълнението на предоставяните услуги от страна на продавача или доставчика зависи **единствено** от тяхната собствена воля).
26. Настоящата съдебна инстанция има съмнение при тълкуването както на общностното право, така и на действителната воля на страните по процесното кредитно правоотношение дали клаузата, уговорена в чл. 2, ал. 1 от процесния договор за банков кредит – **в частта:** „Разрешеният кредит се усвоява по **блокирана** сметка в

швейцарски франкове...“, във вр. с чл. 2, ал. 3 от договора: „Усвоеният кредит в швейцарски франкове по сметката по ал. 1 се превалутира **служебно** от банката в евро...“, отговоря на нормативните изисквания и цели, установени в Директивата, т. е. дали тази уговорка е нищожна поради нейната неравноправност съобразно генералната клауза, регламентирана в чл. 3, § 1 от Директивата, респ. дали може да бъде подведена и под дефиницията, дадена в т. 1, б. „в“ от Приложението към чл. 3, § 3 от Директивата.

27. Наистина, съгласно основния принцип на частното договорно право – свободата на договарянето и автономията на волята, страните свободно определят съдържанието на договора, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави, като те трябва точно и добросъвестно да изпълняват породените от този действителен юридически факт правни задължения.
28. Безспорно е, че страните по породено кредитно правоотношение между търговец и потребител на кредитни услуги могат да уговорят в договора за банков кредит предметът на заемния финансов ресурс да бъде не в национална, а в чужда валута, като кредитополучателят поеме правно задължение да върне кредита, като заплати и уговорената възнаградителна лихва, такси, комисионни и пр. насрещни парични задължения - в съответната чужда валута.
29. В този смисъл, клауза в договор за потребителски кредит, съгласно която заемният финансов ресурс се предоставя и връща в чуждестранна валута, не би била неравноправна, в случай че е изразена по ясен и разбираем начин (т. 40 по Решение на СЕС по дело C-186/16).
30. От друга страна, в т. 57 и т. 58 от Решение на СЕС по дело C-26/13 е прието, че доколкото изключването на преценката за неравноправния характер на дадена клауза е ограничено до съответствието между цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга, изключването на контрола върху договорните клаузи - относно тяхната неравноправност, не се прилага, когато се спори по несъответствие между курс продава на чуждестранната валута, който трябва да се използва съгласно посочената клауза при изчисляването на погасителните вноски, и курс купува на същата валута, който трябва да се използва съгласно други клаузи от договора за кредит при изчисляването на размера на отпуснатия кредит и в частност, това изключване не се прилага по отношение на клаузи, които с оглед изчисляването на погасителните вноски определят единствено курса, по който се конвертира чуждестранната валута, в която е изразен договорът за кредит, без при това изчисляване кредитодателят да предоставя каквато и да било обменна услуга, и поради това не предполагат каквото и да било „възнаграждение“, а следователно и наличието на неравноправен характер на съответствието на това възнаграждение като насрещна престация за извършена от кредитодателя услуга не подлежи на преценка съгласно член 4, параграф 2 от Директива 93/13.
31. Но възниква съмнение за неравноправност на уговорка в договор за потребителски кредит, съгласно която банката в действителност (реално) не предоставя кредита в

чужда валута, а в национална, респ. в резервната на националната чужда валута, но изисква от кредитополучателя да връща предоставения кредит, ведно с уговорените „граждански плодове“ (възнаградителна лихва, такси, комисионни и пр.) в чужда валута, като по този начин би се достигнало както да прехвърляне в тежест на потребителя на валутния риск при съществена, радикална промяна в курсовите разлики, така и до неугворена в полза на кредитната институция облага – вследствие на превалутирането при отпускане на кредита банката да отчете положителна курсова разлика (в конкретния случай - 3483,68 лв., възлизащи на 1781,18 евро), като за тази сума не се извършва банкова транзакция под формата на превод, а тя представлява счетоводен финансов приход и е отчетена по кредита на сметка 7241 „Приходи от валутни операции“.

32. Такава клауза би създала единствено привидност, че кредитът е уговорен и усвоен в чужда валута (само „виртуална“), което би поставило потребителя на кредитни услуги в изключително икономическо неблагоприятно положение и би претърпял значителни вредни последици, които обстойно ще бъдат разгледани в следващото изложение.
33. По същество страните са се съгласили, че кредитът ще бъде отпуснат в резервната на националната валута (евро), тъй като както размерът на кредита е уговорен в евро (в размер на 80000 евро, „превалутирани“ в швейцарски франкове), така и той ще бъде усвоен в евро.
34. Тези факти се установяват както от оспорените клаузи, така и от приетата от СГС като компетентно изготвена и неоспорена от страните ССЕ - изяснява се, че банката е предоставила кредитните средства в размер на 133198 CHF по валутна сметка, която е блокирана, поради което кредитополучателят не е могъл да извършва разпоредителни операции (л. 15 от тази съдебна експертиза). Следователно, за да бъде реално достъпен този авоар от длъжника, съгласно чл. 2, ал. 3 от този договор кредитът се превалутира служебно от банката в евро по търговски курс „купува“ швейцарски франк/евро на банката в деня на усвояването, като се превежда по открита в банката сметка на кредитополучателя в евро.
35. В този смисъл, съществува обосновано съмнение, че по този начин банката е прехвърлила изцяло финансовия риск при неблагоприятна промяна в курсовата разлика швейцарски франк/евро/лева и е обезпечила за себе си допълнителна (неугворена) облага, поради което тези клаузи биха били неравноправни - усвояването на действително уговорения в евро кредит е поставено изключително в зависимост от волята на банката: да завери „блокираната“ сметка в швейцарски франкове, а впоследствие служебно (с получаване на неугворена облага), т.е. едностранно, по нейна воля да превалутира кредита в евро по разплащателната сметка на кредитополучателя, от която (едва тогава) той би могъл да се разпорежда с този авоар.
36. Тези уговорки биха противоречали на принципа на добросъвестността и биха поставили кредитополучателя в крайно неблагоприятно икономическо положение - да поеме изцяло финансовия риск при курсовите разлики без да е налице информирано

съгласие от него, респ. да заплаща допълнителна облага на банката, която не е била уговорена конкретно (да заплаща „цената“ на превалутирането при усвояването на кредита – при служебното превалутиране от банката на отпуснатия в „блокираната“ сметка кредит в швейцарски франкове в евро).

37. Настоящият съдебен състав намира, че в случая производството следва да бъде спряно на основание чл. 631, ал. 1 ГПК, поради отправянето на преюдициално запитване.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване от **СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД** до **СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ** по следните два въпроса:

1) Съответства ли на нормативните изисквания, уредени в чл. 3, § 1 и т. 1, б. „в“ от Приложението към чл. 3, § 3 на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, национална правна уредба, позволяваща клауза в договор за банков кредит, съгласно която разрешеният кредит се усвоява по **блокирана** сметка в чужда валута, но кредитополучателят не може ефективно, реално да се разпорежда с авоара в чужда валута по блокираната сметка, а тази сума служебно се превалутира от банката в националната или резервната валута, вследствие на което, от една страна, би се прехвърлил изцяло в тежест на потребителя валутният риск при съществена, радикална промяна в курсовите разлики, а от друга, кредитната институция би получила за сметка на потребителя неуговорена облага?

2) При положителен отговор на първия въпрос дали националната юрисдикция може да приеме, че кредитът в действителност е уговорен в националната или резервната валута, в случай че установи, че само привидно кредитът е уговорен и усвоен в чужда валута – чрез заверяване на „блокирана“ валутна сметка на кредитополучателя, вследствие на което банката служебно превалутира тази сума в националната или резервната валута.

СПИРА производството по гр. д. № 865/2022 г. по описа на САС, I ГО, 8 състав.

ДА СЕ ИЗПРАТИ настоящото Определение на Секретариата на Съда на европейския съюз на електронен адрес: ECJ-Registry@curia.europa.eu и по факс на №: +352 433766.

ПРЕПИС от настоящото Определение, ведно с препис от исковата молба, Договора за кредит за покупка на недвижим имот HL37564/2008 г. и заключенията на съдебно-икономическата и съдебно-счетоводната експертиза да се изпрати с препоръчано писмо до Секретариата на Съда на Европейския съюз на следния адрес: Rue du Fort Niedergrüneward, L-2925 Luxembourg, LUXEMBOURG.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от настоящото Определение да се връчи на страните – за сведение, както и да се изпрати на председателите на ТК и ГК при ВКС на Република България!

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____